

#OccupyAtopos
22 ΜΑΡΤΙΟΥ – 1 ΙΟΥΛΙΟΥ 2023

WWW.ATOPOS.GR

Το
ΓΡΑΦΕΙΟ
των
Υδάτινων
ΚΟΙΝΩΝ

The
OFFICE
of
Hydro-
COMMONS

#OccupyAtopos
MARCH 22 – JULY 1, 2023

Α Τ Ο Ρ Ο Σ
CONTEMPORARY
VISUAL CULTURE

ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΣΕΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΔΕΣ

ΣΤΗΝ ΕΚΘΕΣΗ
ΙΛΕΑΝΑ ΑΡΝΑΟΥΤΟΥ & ΙΣΜΗΝ ΚΙΝΓΚ
ΕΛΕΝΗ ΜΥΛΩΝΑ
ΜΑΡΙΑ ΝΙΚΗΦΟΡΑΚΗ
ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΧΑΡΙΤΩΝΙΔΗ

ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΣΕΣ ΣΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΔΩΝ

ΜΑΕΛΛΕ ΓΡΟΣΣ
LILY CONSUELO SAPORTA TAGIURI
KASIA WOJCIK

ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΕΣ/ΟΥΣΕΣ

ΣΤΙΣ ΔΡΑΣΕΙΣ
ΓΙΟΡΓΟΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ
ΟΛΓΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΟΥ
ΡΙΚΑ ΚΡΙΘΑΡΑ
ΜΑΝΟΣ ΜΠΑΖΑΝΗΣ
ΓΙΟΡΓΗΣ ΝΟΥΚΑΚΗΣ
ΝΕΦΕΛΗ ΠΑΠΑΪΔΑΝΝΟΥ
ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΤΣΟΜΟΥ
ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ ΧΑΡΗ
CATRIONA GALLAGHER
ΜΑΕΛΛΕ ΓΡΟΣΣ
JAMES LANE
NAIADS
IRENE RAGUSINI

LILY CONSUELO SAPORTA TAGIURI
JULIA STRAUSS
KASIA WOJCIK

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ
ΜΙΚΡΟΓΕΩΓΡΑΦΙΕΣ
GOETHE-INSTITUT ATHEN
(PROTEKT ATLAS OF
MEDITERRANEAN LIQUIDITY)

EXHIBITION PARTICIPANTS

ILEANA ARNAOUTOU & ISMENE KING
DESPINA CHARITONIDI
ELENI MYLONAS
MARIA NIKIFORAKI

ARTISTS-IN-RESIDENCE

MAËLLE GROSS
LILY CONSUELO SAPORTA TAGIURI
KASIA WOJCIK

EVENT PARTICIPANTS

GEORGE ALEXOPOULOS
MANOS BAZANIS
OLGA EVANGELIDOU
CATRIONA GALLAGHER
MAËLLE GROSS
HARIKLIA HARI
RIKA KRITHARA
JAMES LANE
NAIADS
GIORGIS NOUKAKIS
NEFELI PAPAIDANNOU
IRENE RAGUSINI
LILY CONSUELO SAPORTA TAGIURI
JULIA STRAUSS
MARGARITA TSOUMOU
KASIA WOJCIK

PROGRAM COLLABORATORS

AVTONOMI AKADIMIA
GOETHE-INSTITUT ATHEN
(ATLAS OF MEDITERRANEAN
LIQUIDITY PROJECT)
MICROGEOGRAPHIES

THE PROGRAM IS AS FLUID
AND DYNAMIC AS WATER.
THE LIST OF PARTICIPANTS
AND COLLABORATORS
WILL BE UPDATED AS THE
PROGRAM UNFOLDS. KINDLY
REFER TO THE ATOPOS CVC
WEBSITE (ATOPOS.GR) FOR
THE FULL LIST.

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΙΝΑΙ
ΡΕΥΣΤΟ ΚΑΙ ΔΥΝΑΜΙΚΟ ΟΠΩΣ
ΤΟ ΝΕΡΟ. Η ΛΙΣΤΑ ΤΩΝ
ΑΤΟΜΩΝ ΠΟΥ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ
Η/ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΝΤΑΙ ΘΑ
ΑΝΑΝΕΩΝΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΗ
ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ.
ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΕΙΤΕ ΤΟΝ
ΙΣΤΟΤΟΠΟ ΤΟΥ ΑΤΟΠΟΣ CVC
(ATOPOS.GR) ΓΙΑ ΤΗΝ
ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΛΙΣΤΑ.

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΩΝ ΥΔΑΤΙΝΩΝ ΚΟΙΝΩΝ

ΔΙΑΡΚΕΙΑ
22.03.2023-01.07.2023

ΕΓΚΑΙΝΙΑ
22.03.2023, 18:00

THE OFFICE OF HYDROCOMMONS

DURATION
22.03.2023-01.07.2023

OPENING
22.03.2023, 18:00

Το Γραφείο των Υδάτινων Κοινών είναι ένα διεπιστημονικό και διακαλλιτεχνικό πρόγραμμα που εστιάζει σε ζητήματα περιβαλλοντικής και κοινωνικής αλλαγής σε σχέση με το νερό και το σώμα. Ακολουθώντας τη ρευστότητα του νερού, το εγχείρημα παίρνει διαφορετικές μορφές: μια έκθεση, ένα διεθνές πρόγραμμα φιλοξενίας καλλιτεχνίδων, ένα εβδομαδιαίο πρόγραμμα δημόσιων δράσεων, αλλά και ένα «γραφείο έρευνας». Στο πρόγραμμα συμμετέχουν «ερευνητές και ερευνήτριες του νερού» από διαφορετικούς τομείς, όπως αυτούς της τέχνης, της θαλάσσιας βιολογίας, της γεωπονίας, της πολεοδομίας, του αθλητισμού και του ακτιβισμού. Το Γραφείο των Υδάτινων Κοινών πραγματοποιείται κατόπιν πρόσκλησης του καλλιτεχνικού διευθυντή του οργανισμού ΑΤΟΠΟΣ cvc Βασίλη Ζηδιανάκη στην ανεξάρτητη επιμελήτρια Ελένη Ρήγα, στο πλαίσιο του #OccupyAtopos.

The Office of Hydrocommons is an interdisciplinary and interartistic program that focuses on climate and social change in relation to water and the body. Informed by the properties of water's liquidity, the endeavor unfolds in different manifestations: an exhibition, an international artist residency, a series of weekly public events, and the Research Office. "Hydroresearchers" from different fields, such as the arts, marine biology, agronomy, urbanism, sports, and activism, are invited to participate in the program. The Office of Hydrocommons is actualized following an invitation by the ΑΤΟΠΟΣ cvc artistic director Vassilis Zidianakis to the independent curator Eleni Riga in the context of #OccupyAtopos.

ΕΚΘΕΣΗ ΥΓΡΗ ΚΑΡΔΙΑ

Με κεντρικό στοιχείο του προγράμματος την «υγρή καρδιά», το πηγάδι που υπάρχει στον χώρο του ΑΤΟΠΟΣ cnc, πέντε Ελληνίδες εικαστικοί –το καλλιτεχνικό δίδυμο Ιλεάνα Αρναούτου και Ισμήνη Κινγκ, η Ελένη Μυλωνά, η Μαρία Νικηφοράκη και η Δέσποινα Χαριτωνίδη- επιχειρούν να απαντήσουν σε κρίσιμες ερωτήσεις γύρω από το νερό: Από ποια νερά μιλάμε; Για ποια νερά μιλάμε; Πάνω σε ποια νερά στεκόμαστε; Ποια είναι τα «δικά μας» νερά;

Ενώ γνωρίζουμε ότι το νερό είναι απαραίτητο για όλες τις ανθρώπινες και μη ανθρώπινες ζωές, δεν γνωρίζουμε πλέον τι είναι το νερό. Σε μια περίοδο παγκόσμιας οικολογικής και κοινωνικής κρίσης, το «σύγχρονο νερό» (Jamie Linton 2010) είναι μια αφηρημένη έννοια: ένας εύκολα αναγνωρίσιμος χημικός τύπος (H₂O), ένα αγαθό που έχει μετατραπεί σε εμπορικό προϊόν, το οποίο φτάνει σε εμάς μέσω μιας επιστημονικής διαδικασίας συλλογής και καθαρισμού, ενώ πωλείται ευρέως στην αγορά. Σε αυτή την κρίσιμη στιγμή όπου καλούμαστε να ορίσουμε εκ νέου τι είναι το νερό, αξίζει να σκεφτούμε ότι δεν πρόκειται μόνο για μια απαραίτητη ουσία, ένα κοινό αγαθό, ένα ανθρώπινο δικαίωμα, αλλά και για μια ισχυρή μεταφορά που μας επιτρέπει να οραματιστούμε ένα διαφορετικό μέλλον – πιο ρευστό, συμπεριληπτικό και ανθεκτικό.

Πιο συγκεκριμένα, το νερό έχει πολιτικές, πολιτισμικές και οικολογικές προεκτάσεις. Από καταβολής χρόνου οι άνθρωποι κατοικούν κοντά στο νερό και διαμορφώνουν το περιβάλλον τους με τρόπο ώστε αυτό να είναι βιώσιμο. Στην περίπτωση της Αθήνας, η πόλη βιώνει μια παράδοξη σχέση αφθονίας και έλλειψης νερού. Η πολεοδομία κρύβει καλά τα ποτάμια, τα ρέματα και τους χειμάρρους της Αθήνας, ενώ η πόλη συνορεύει με τη θάλασσα. Μέσα από την επαφή με

WET HEART EXHIBITION

Departing from the “wet heart,” the well in the center of the ΑΤΟΠΟΣ cnc premises, five Greek visual artists – the duo Ileana Arnaoutou and Ismene King, Despina Charitonidi, Eleni Mylonas, Maria Nikiforaki – respond to crucial questions about water: Which waters are we talking about? Which waters are we standing about? On which waters are we standing? What are “our” waters?

Even though we know water is necessary for the life of all human and non-human beings, we don't know *what water is*. In an era of environmental and social crisis, the “modern water” (Jamie Linton 2010) has become an abstract notion; an easily recognizable chemical formula (H₂O), a commodity that reaches us through a scientifically-based process of collection and cleaning, and is broadly sold in the market. In this crucial moment, when we are asked to re-define *what water is*, it is worth thinking that it is not only a necessary substance, a common good, a human right, but also a powerful metaphor that allows us to envision a different future – more fluid, inclusive, and resilient.

Our contact with water has rather political, cultural, and ecological extensions. In the course of time, people inhabit places near water and shape their environment in a way that it becomes viable. In the case of Athens, the city has a paradoxical relationship with water, oscillating between abundance and lack thereof. Urbanist interventions hide its rivers, streams, and torrents, while the city borders the sea. As we encounter these hidden waters, we dive

αυτά τα κρυμμένα νερά, στο *Γραφείο των Υδάτινων Κοινών* καταδυόμαστε σε έναν υδάτινο κόσμο αισθήσεων, συναισθημάτων και αναπαραστάσεων. Οι μάζες νερού φαίνεται να συμβολίζουν το υποσυνείδητο, καθώς μπορούμε να δούμε μόνο την επιφάνεια του υγρού στοιχείου.

Ευρύτερα, το νερό αποτελεί σύμβολο μιας αδιάσπαστης ενότητας στον κόσμο, χάρη στην κοινή υδάτινη σύσταση όλων των έμβιων όντων – ανθρώπινων και μη ανθρώπινων. Το νερό είναι μέσα μας και γύρω μας. Μας επιτρέπει να αντιλαμβανόμαστε τον πλανήτη στον οποίο ζούμε, τους τρόπους με τους οποίους σκεφτόμαστε, αισθανόμαστε και συμπεριφερόμαστε. Υποστηρίζοντας, λοιπόν, αυτό που υπαινίσσεται ο τίτλος του καταστατικού κειμένου του υδροφεμινισμού (Astrida Neimanis 2017), ότι «είμαστε όλοι/ες υδάτινα σώματα» – τόσο οι μάζες νερού, όπως οι θάλασσες, τα ποτάμια, τα ρυάκια και οι λίμνες, όσο και οι ανθρώπινες και μη ανθρώπινες οντότητες, όπως τα ζώα και τα φυτά-, στο *Γραφείο των Υδάτινων Κοινών* επιχειρούμε να δημιουργήσουμε νέες συνέργειες και να ανοίξουμε νέες συζητήσεις γύρω από τα νομικά δικαιώματα των γυναικείων, κουήρ, τρανς, αυτόχθονων ατόμων, αλλά και γύρω από την προσωποσύνη της φύσης.

Στην εποχή της τεχνητής νοημοσύνης και του αποικισμού του διαστήματος, το πρόγραμμα δίνει ιδιαίτερη έμφαση στο σώμα και στη «βιωμένη εμπειρία» ως μέσο και εργαλείο που μας επιτρέπει να αντιμετωπίσουμε επείγοντα κοινωνικά και πολιτικά ζητήματα. Κεντρικός άξονας του προγράμματος είναι η ανάδειξη της παρούσας συνθήκης αλληλεξάρτησης όλων των μορφών ζωής, η οποία απαιτεί μια ριζική αλλαγή στις υπάρχουσες σχέσεις συγγένειας και εξουσίας.

Από τη θέση του Μεσογειακού Νότου, οι καλλιτέχνιδες που συμμετέχουν στην έκθεση *Υγρή καρδιά* διερευνούν προβλήματα όπως η λειψυδρία, η καταστροφή του φυσικού

into an aquatic world of sensations, emotions, and representations. Bodies of water seem to symbolize the subconscious, as we can only see the surface.

More broadly, water is a symbol of an unbroken unity in this world because of the shared watery constitution of all life, be it human or non-human. It is inside and all around us. It allows us to understand the planet we inhabit, the ways we think, feel, and behave. Thus, by saying that “we are all bodies of water” (Astrida Neimanis 2017) – resonating with the titular constitutional text of hydrofeminism, addressing not only seas, rivers, streams, and lakes, but also human and non-human creatures like animals and plants – the *Office of Hydrocommons* attempts to create new synergies and open up new conversations around the legal rights of women, queer, transgender, indigenous people, and the personhood of nature.

In the age of artificial intelligence and space colonization, the program places particular emphasis on the body and the “lived experience” as a tool that allows us to address pressing social and political issues. Central is the condition of interdependence among all forms of life, calling for a radical change in the existing relations of kinship and power.

From the positionality of the Mediterranean South, the artists who participate in the exhibition *Wet Heart* investigate problems such as water scarcity, the deterioration of the natural environment due to industrial, touristic, and military activities, and the pollution of waters due to plastics and microplastics. Aided by scientific

περιβάλλοντος –η οποία οφείλεται σε βιομηχανικές, τουριστικές και στρατιωτικές δραστηριότητες–, αλλά και η μόλυνση των υδάτων εξαιτίας των πλαστικών και των μικροπλαστικών. Με τη βοήθεια επιστημονικών συμβούλων οι πέντε εικαστικοί εστιάζουν στην επίδραση που έχουν αυτά πάνω σε εύλωτες ανθρώπινες και μη ανθρώπινες ζωές.

Η δημιουργία του τοποειδικού γλυπτού *A Conservation of Water-Writings* των Ιλεάνα Αρναούτου και Ισμήνη Κινγκ τροφοδοτείται από συναντήσεις γύρω από το πηγάδι και βασίζεται σε μια εναλλακτική βιωματική σχέση με αυτό στο πλαίσιο των διευρυμένων πρακτικών της φροντίδας. Οι καλλιτέχνιδες το προσεγγίζουν μέσα από το χάδι –το άγγιγμα του χεριού που μεταφέρει μηνύματα φροντίδας– και προσπαθούν να ανασυνθέσουν την ιστορία του, τα σημεία από όπου κάποτε πέρασε ή λίμνασε το νερό, τα σημεία όπου η υγρασία διέβρωσε την πέτρα, τα «βαθουλώματα» από το μαγγάνι μέσα στα οποία φύτρωσαν φυλλάβρινα. Η πρακτική του χαδιού συνδέεται με την *απτονομία*, την «επιστήμη της ευαισθησίας» που αναπτύχθηκε από τον Ολλανδό θεραπευτή Frans Veldman τη δεκαετία του 1960. Στην προγεννητική ιατρική, μια σειρά από στοχευμένες χειρονομίες επαφής με την κοιλιά επιτρέπει τη δημιουργία και τη σύσφιξη του συναισθηματικού δεσμού ανάμεσα στους γονείς (βιολογικούς ή ανάδοχους) και στα παιδιά τους. Όπως ένας γονιός θα επικοινωνούσε με ένα μωρό στη μήτρα, έτσι και οι καλλιτέχνιδες επικοινωνούν με το νερό. Πρόκειται για «έναν τρόπο διευκόλυνσης της ζωής πέρα από τη βιολογική κύηση» (αυτό που η Neimanis ονομάζει «gestationality»), «μια μορφή ευρέως συμπεριληπτικής και έκλυτης συγγένειας» (Η Κολεκτίβα της Φροντίδας 2020).

Το έργο της Ιλεάνας Αρναούτου και της Ισμήνης Κινγκ υλοποιείται με την υποστήριξη του Ιδρύματος Γ. & Α. Μαμιδάκη στο πλαίσιο του Research Residency Program 2022.

consultants, the five visual artists reflect on the impact of the above onto vulnerable human and non-human lives.

The creation of the site-specific sculpture *A Conservation of Water-Writings* by Ileana Arnaoutou and Ismene King is fueled by encounters around the well, and based on an alternative experiential relationship with the well itself, drawing on expanded practices of care. The artists approach the well by “performing a gesture of caress” – a hand touch that carries messages of care – and try to retrieve its history, the places where water once traversed or stood, the places where the moisture eroded the stone, the hollow from the pulley in which bryophytes grew. The practice of caressing is linked to *haptonomy*, the “science of sensitivity” developed by the Dutch healer Frans Veldman in the 1960s. In prenatal medicine, a series of targeted gestures of touching the abdomen allows for the creation and tightening of the emotional bond between parents (be they biological or foster) and their children. Similarly to a parent communicating with a baby in the womb, the artists communicate with water. It is “a way of facilitating life beyond biological pregnancy” (“gestationality,” Neimanis 2017), “a form of broadly inclusive kinship” (The Care Collective 2020).

Ileana Arnaoutou and Ismene King’s work is realized with the support of the G. & A. Mamidakis Foundation as part of the Research Residency Program 2022.

The audiovisual work *To Fall With Grace* by Despina Charitonidi is based on a choreography developed in collaboration with the synchronized swimming team Naiads. Filmed in

Στην περφόρμανς για την κάμερα *SeaMonster II*, η Ελένη Μυλωνά σκηνοθετεί το δικό της σώμα ανάμεσα σε πλαστικά απόβλητα που έχει μαζέψει από τις ακτές της Αίγινας –όπου και ζει έξι μήνες τον χρόνο– σε μια προσπάθεια να απελευθερώσει συμβολικά τη φύση από αυτά. Το σώμα της –που βρίσκεται σε μετά-εμπνοπαυσιακό στάδιο– παραπέμπει στη σοφή γυναίκα, τη θεραπεύτρια, ή ακόμα και τη μάγισσα των προ-βιομηχανικών κοινωνιών, και σε σώματα σε συνθήκες τρωτότητας που είναι αναγκασμένα να αντιμετωπίζουν τις συνέπειες περιβαλλοντικών και κοινωνικών κρίσεων. Η περφόρμανς για την κάμερα επιτρέπει στη Μυλωνά να ενταχθεί σε μια παράδοση καλλιτεχνών και καλλιτεχνίδων που επιχειρούν να ανακτήσουν τον έλεγχο της εικόνας τους και να αφηγηθούν τις δικές τους ιδέες και εμπειρίες. Το έργο της πραγματεύεται το μέλλον του πλανήτη, τη σχέση του ανθρώπου με τη φύση και την αλληλεξάρτηση των «σωμάτων νερού». Το βίντεο συνοδεύεται από αυτομυθοπλαστικά φωτογραφικά πορτρέτα με ευρεθέντα αντικείμενα, αλλά και από μια εν εξελίξει εγκατάσταση. Η δουλειά της Μυλωνά συνδυάζει το ανατρεπτικό χιούμορ με στοιχεία αυτομυθολόγησης.

Η Μαρία Νικηφοράκη με τα οπτικοακουστικά έργα *Hydrodance: Devil's Well* και *Hydrodance: Elephant Cave* μας προσκαλεί να κρατήσουμε την αναπνοή μας και να κάνουμε μια βουτιά σε έναν ρευστό κόσμο. Μετατρέποντας το Πηγάδι του Διαβόλου στην Αττική και το Σπήλαιο των Ελεφάντων στην Κρήτη σε «σκηνή», η εικαστικός σκηνοθετεί μια πρωτότυπη υποβρύχια χορογραφία που οικειοποιείται το λεξιλόγιο της θαλάσσιας βιολογίας και της κατάδυσης. Οι τοποθεσίες επιλέγονται συμβολικά ως υπενθύμιση για τον κίνδυνο απώλειας της βιοποικιλότητας εξαιτίας ανθρωπογενών δραστηριοτήτων. Η πειροειδής κίνηση των δυτριών που συμμετέχουν στη χορογραφία παραπέμπει τόσο στην κίνηση των ψαριών και των θαλάσσιων θηλαστικών όσο και στον κυκλικό χορό των μαγισσών – που δεν

the Dionysus quarry in Attica, it tackles the unseen processes of human interventions in water-related environments, as well as their consequences on human and non-human lives. Increased industrial, commercial, and military activity in the sea causes an increase in sound load disrupting the communication, orientation, and reproduction of marine mammals. In the spirit of “hydrofeminism,” Charitonidi uses a new metaphor by drawing a parallel between the performers’ bodies and sea animals. As their routine moves out of the pool, the synchronized swimmers move resembling “fish out of water” while trying to maintain their grace and smile. The work comments on the loss of the natural environment, while exploring the mechanistic perception of nature and women, and the construction of beauty standards. The video is accompanied by the sculptures *Eruptions Tears*.

In the performance for the camera *SeaMonster II*, Eleni Mylonas stages her own body among the plastic waste she has collected from the shores of Aegina, the island where she spends half the year, symbolically liberating nature from it. Her post-menopausal body refers to the wise woman, the healer, or even the witch in pre-industrial societies, and to bodies in vulnerable condition, facing the consequences of environmental and social crises. Performing for the camera allows Mylonas to join a tradition of artists attempting to reclaim the control of their image and to narrate their own ideas and experiences. Mylonas negotiates the future of the planet, the humans’ relationship with nature, and the interdependence of “bodies of water.” The video is accompanied by autofictional photographic

ήταν άλλες από γεωργούς και θεραπεύτριες των περασμένων αιώνων, των οποίων το φυσικό περιβάλλον βρισκόταν υπό απειλή. Παράλληλα, η κινηματογράφηση με κάμερες προσαρτημένες στο σώμα των δυτριών –και συγκεκριμένα γύρω από την κοιλιακή χώρα– παραπέμπουν στις κάμερες που ενθέτουν οι επιστήμονες στη ράχη θαλάσσιων θηλαστικών (Cittercams) ώστε να καταγράφουν βίντεο, ήχο και άλλες πληροφορίες σχετικές με τα ζώα του βυθού.

Το έργο της Μαρίας Νικηφοράκη πραγματοποιείται με την υποστήριξη της Περιφέρειας Κρήτης, του Δήμου Χανίων και της Κοινοφελούς Επιχείρησης Πολιτισμού και Περιβάλλοντος Δήμου Χανίων – Κέντρου Αρχιτεκτονικής της Μεσογείου (Κ.Ε.Π.Π.Ε.ΔΗ.Χ.-Κ.Α.Μ.), όπως και του Δήμου Αποκορώνου.

Το οπτικοακουστικό έργο *To Fall With Grace* της Δέσποινας Χαριτωνίδη βασίζεται σε μια χορογραφία που αναπτύσσεται σε συνεργασία με την ομάδα συγχρονισμένης κολύμβησης Naiads. Το έργο, που έχει γυριστεί στα λατομεία του Διονύσου, καταπιάνεται με τις αθέατες διαδικασίες των ανθρώπινων παρεμβάσεων σε περιβάλλοντα που σχετίζονται με το νερό, καθώς και με τις συνέπειές τους στις ανθρώπινες και τις μη ανθρώπινες ζωές. Η αυξημένη βιομηχανική, εμπορική και στρατιωτική δραστηριότητα στη θάλασσα προκαλεί αύξηση του ηχητικού φορτίου διαταράσσοντας την επικοινωνία, τον προσανατολισμό και την αναπαραγωγή των θαλάσσιων θηλαστικών. Στο πνεύμα του «υδροφεμισμού», η Χαριτωνίδη χρησιμοποιεί μια νέα μεταφορά παραλληλίζοντας τα σώματα των περφόρμερ με αυτά των θαλάσσιων ζώων. Καθώς η ρουτίνα τους μεταφέρεται έξω από την πισίνα, οι κινήσεις των περφόρμερ παραπέμπουν σε «ψάρια έξω από το νερό», ενώ οι ίδιες προσπαθούν να διατηρήσουν τη χάρη και το χαμόγελό τους. Το έργο σχολιάζει την αποσύνδεση από το φυσικό περιβάλλον, ενώ διερευνά τη μηχανιστική αντίληψη της φύσης και των γυναικών, αλλά και την κατασκευή των προτύπων ομορφιάς. Συνοδεύεται από τα γλυπτά *Eruptions Tears*.

portraits with found objects, and a work-in-progress installation. Mylonas's work combines subversive humor with elements of autofiction.

With the audiovisual works *Hydrodance: Devil's Well* and *Hydrodance: Elephant Cave*, Maria Nikiforaki invites us to hold our breath and take a dive into a liquid world. Using the Devil's Well in Attica and the Elephant Cave in Crete as a backdrop, she stages an original underwater choreography that appropriates the vocabulary of marine biology and diving. The sites are chosen symbolically as reminders of the risk of biodiversity loss due to anthropogenic activities. The spiraling movement of the divers participating in the choreography evokes the circular dance of fishes or sea mammals, and witches – who were none other than farmers and healers of the previous centuries, threatened with a loss of their natural habitat. At the same time, the filming with cameras that are attached to the bodies of the divers – and specifically around the abdomen – alludes to the cameras embedded in the backs of marine mammals (Cittercams), used by scientists to record video, audio, and other information related to aquatic life.

Maria Nikiforaki's audiovisual works are realized with the support of the Region of Crete, the Municipality of Chania and the Public Beneficiary Enterprise of Culture and Environment of the Municipality of Chania – Mediterranean Architecture Center, and the Municipality of Apokoronas.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΔΩΝ

Διεθνείς καλλιτέχνιδες ζουν, εργάζονται και δημιουργούν στον χώρο του ΑΤΟΠΟΣ cvc, εμπλουτίζοντας το *Γραφείο των Υδάτινων Κοινών* με νέες οπτικές. Οι Maëlle Gross, Lily Consuelo Saporta Tagiuri, Kasia Wojcik μοιράζονται μαζί μας «τα νερά τους».

Τον Απρίλιο το *Γραφείο των Υδάτινων Κοινών* υποδέχεται την -ελληνικής καταγωγής- Ελβετίδα εικαστικό Maëlle Gross, η οποία διερευνά ζητήματα οικολογίας και μυθολογίας μέσα από τη φεμινιστική επιστημονική φαντασία και πνευματικότητα, χρησιμοποιώντας τη σπηλιά ως σύμβολο. Το έργο, με βασική πρωταγωνίστρια τη θεά Άρτεμη που ζει σε μια σπηλιά, συνδέει θέματα καταστροφής φυσικού περιβάλλοντος των θηλαστικών και των γυναικείων και τρανς σωμάτων. Κατά τη διάρκεια της παραμονής της, η Gross θα εστιάσει στα σπήλαια της Ελλάδας. Δείχνοντας διάθεση φροντίδας, το *Γραφείο των Υδάτινων Κοινών* συνεργάστηκε με τον οργανισμό Pro Helvetia, ώστε η Gross να συνοδεύεται από την κόρη και τον σύντροφό της κατά τη διεξαγωγή του προγράμματος φιλοξενίας, εξασφαλίζοντας έτσι χώρο και χρόνο για να διεκπεραιώσει τις έρευνές της. Τα αποτελέσματα της έρευνας θα αναπτυχθούν κατά τη διάρκεια μιας δημόσιας συζήτησης ως μέρος του προγράμματος δράσεων του *Γραφείου των Υδάτινων Κοινών*.

Η συμμετοχή της Maëlle Gross υποστηρίζεται οικονομικά από τον οργανισμό Pro Helvetia.

Τον Μάιο η Lily Consuelo Saporta Tagiuri, Αμερικανο-Ισπανίδα καλλιτέχνις και σχεδιάστρια με ρίζες από την Ελλάδα, την Ιταλία και το Μεξικό, συνεργάζεται με τον γεωπόνο, βοτανικό και τεχνολόγο τροφίμων Μάνο Μπαζάνη σε μια έρευνα γύρω από τα βρώσιμα αυτοφυή φυτά, όπως τα *Crithmum maritimum* (κρίταμο), *Hymenonema graecum* (ανδραλίδα), *Elytrigia sartorii* (αργαστή), *Origanum microphyllum* (αντωνιάδα) και *Brassica*

ARTIST RESIDENCY PROGRAM

International artists live, work, and create at ΑΤΟΠΟΣ cvc enriching the program with new perspectives. Maëlle Gross, Lily Consuelo Saporta Tagiuri, Kasia Wojcik share “their waters” with us.

In April, the *Office of Hydrocommons* welcomes Maëlle Gross, a Swiss visual artist of Greek descent, who explores issues of ecology and mythology through feminist science fiction and spirituality using the cave as a symbol. With the video work *Mutter Nail*, which was partially shot in Greece, Gross won the Swiss Art Award. The work, featuring Diana, the Greek Goddess who lives in a cave, combines themes of loss of the natural environment of mammals, female and transgender bodies. During her stay, she will focus on the caves of Greece. In the spirit of care, the *Office of Hydrocommons* partnered with the organization Pro Helvetia, so that Gross could be accompanied by her daughter and partner, thus ensuring space and time to expand her research. The results of her research will be discussed during a public conversation as part of the *Office of Hydrocommons* Events Program.

Maëlle Gross' participation is supported by Pro Helvetia.

In May, Lily Consuelo Saporta Tagiuri – an American-Spanish artist and designer of Greek, Italian, and Mexican descent – collaborates with the Greek botanist, agronomist, and food technologist Manos Bazanis in a research into native edible plants such as *Crithmum maritimum* (crimson), *Hymenonema graecum* (andralida), *Elytrigia sartorii* (Aegean sand

nigra (αγριολάχανο), που αναπτύσσονται σε περιβάλλοντα με έλλειψη νερού και επηρεάζονται από την αλατότητα. Η Saporta Tagiuri και ο Μπαζάνης θα συνδυάσουν αυτή την έρευνα με την αναζήτηση τροφής και θα παρουσιάσουν μια σειρά από δημόσιες εκδηλώσεις με καλεσμένους/ες από διαφορετικούς τομείς, στις οποίες το κοινό θα προσκληθεί τόσο να δοκιμάσει αυτά τα φυτά όσο και να μάθει να τα αναγνωρίζει.

Η συμμετοχή της Lily Consuelo Saporta Tagiuri υποστηρίζεται οικονομικά από την Ευρωπαϊκή Ένωση στο πλαίσιο της δράσης Culture Moves Europe, η οποία υλοποιείται από το Goethe-Institut. (Δεν μπορεί να θεωρηθεί με κανέναν τρόπο ότι οι απόψεις που διατυπώνονται μέσα από το ερευνητικό έργο εκφράζουν την επίσημη τοποθέτηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης.)

Τον Ιούνιο, σε συνεργασία με την Αυτόνομη Ακαδημία και στο πλαίσιο των οικοφемινιστικών διεκδικήσεων, το Γραφείο των Υδάτινων Κοινών φιλοξενεί την Γερμανίδα –πολωνικής καταγωγής– Kasia Wojcik. Έχοντας ως βάση της το Βερολίνο, η Wojcik είναι καλλιτέχνης του θεάτρου, ποιήτρια και ακτιβίστρια που δραστηριοποιείται στο Παλέρμο της Ιταλίας και στο Σαντιάγο της Χιλής. Πρόσφατα σκηνοθέτησε το ντοκιμαντέρ *Constitución Nómada*, το οποίο καταγράφει τις ιστορίες και τις επιθυμίες των μεταναστών που φτάνουν στην κωμόπολη Colchane στα σύνορα Βολιβίας–Χιλής. Η πειραματική χρήση του ήχου και της εικόνας στο έργο αποδομεί τη διαδικασία επεξεργασίας του συντάγματος της Χιλής μέσα από τις έννοιες του κράτους, της ιθαγένειας, της εθνικότητας και της κυριαρχίας. Στο πλαίσιο των δράσεων του Γραφείου των Υδάτινων Κοινών θα πραγματοποιηθεί μια ανοιχτή συνέλευση γύρω από τα θέματα της ιθαγένειας, της μετανάστευσης, της εθνικότητας, αλλά και της πολιτικής υποκειμενικότητας και των κοινών, μαζί με μεταναστευτικές και ακτιβιστικές οργανώσεις, και καλλιτέχνες/ίδες – γύρω από το πηγάδι του ΑΤΟΠΟΣ cvc.

Η συμμετοχή της Kasia Wojcik υποστηρίζεται οικονομικά από το Fonds Darstellende Künste με πόρους από τον Επίτροπο της Ομοσπονδιακής Κυβέρνησης για θέματα πολιτισμού και μέσων επικοινωνίας στο πλαίσιο του προγράμματος NEUSTART KULTUR, το Goethe-Institut και το Hans-Böckler-Stiftung.

couch grass), *Origanum microphyllum* (antonaida), and *Brassica nigra* (wild cabbage), which grow in water-deficient environments, and are affected by salinity. Saporta Tagiuri and Bazanis will combine this research with foraging, and present a series of public events with guests from different fields, during which the public will be invited to taste these plants and learn to identify them.

Lily Consuelo Saporta Tagiuri's residency is supported financially by the European Union as part of the Culture Moves Europe mobility scheme implemented by Goethe-Institut. (The views expressed therein can in no way be taken to reflect the official opinion of the European Union.)

In June, in collaboration with the Avtonomi Akadimia, and in the context of ecofeminist struggles, the *Office of Hydrocommons* is hosting the Kasia Wojcik. A Berlin-based German artist of Polish descent, Wojcik is a theater artist, poet, and activist active in Palermo, Italy, and Santiago, Chile. She recently directed the essay film *Constitución Nómada* which documents the stories and desires of migrants arriving in Colchane – a town on the Bolivian-Chilean border. The experimental use of sound and image in her work deconstructs the process of drafting the Chilean constitution through the concepts of the state, citizenship, nationality, and sovereignty. As part of the *Office of Hydrocommons* Events Program, she will hold an open assembly on citizenship, immigration, nationality, political subjectivity, and the commons with immigration and activist organizations, and artists – around the well of ΑΤΟΠΟΣ cvc.

Kasia Wojcik's participation is supported by Fonds Darstellende Künste with funds from the Federal Government Commissioner for Culture and the Media in the framework of NEUSTART KULTUR, by the Goethe-Institut, and the Hans-Böckler-Stiftung.

ΔΡΑΣΕΙΣ

Σε μια προσπάθεια να διερευνήσουμε διαφορετικές πτυχές και πολιτικές του νερού, προσκαλούμε καλλιτέχνες/ιδες, επιστήμονες, αθλητές/τριες και ακτιβιστές/στριες να συνδιαμορφώσουν ένα εβδομαδιαίο πρόγραμμα δημοσίων δράσεων που περιλαμβάνει περφόρμανς, προβολές, συζητήσεις, περιπάτους και εργαστήρια. Οι δράσεις που θα πραγματοποιηθούν θα ανακοινώνονται σε μηνιαία βάση.

ΓΡΑΦΕΙΟ ΕΡΕΥΝΑΣ

Το Γραφείο Έρευνας είναι τόσο ένα ρευστό μοντέλο επιμελητικής έρευνας, παραγωγής και παρουσίασης διεπιστημονικών και διαθεματικών έργων, όσο και ένα φυσικό γραφείο, ένας ευέλικτος χώρος στον οποίο μπορούν όλοι οι «ερευνητές και ερευνήτριες του νερού» να εργαστούν, να συμβουλευτούν βιβλία και οπτικοακουστικές πηγές, αλλά και να συνομιλήσουν με άλλους ερευνητές/τριες.

Επίσης, περιλαμβάνει έναν ειδικά διαμορφωμένο χώρο για το πρότζεκτ *#unmapping*, μια διαδικασία «αποχαρτογράφησης» του υδάτινου στοιχείου της ευρύτερης περιοχής του Μεταξουργείου με τη συνεργασία της τοπικής κοινωνίας, το οποίο επιμελείται η Χαρίκλεια Χάρη (Μικρογεωγραφίες). Πρόκειται για ένα έργο συμμετοχικής εδαφικής αφήγησης με τη συνεισφορά του Γιώργου Αλεξόπουλου, της Ρίικας Κριθαρά, του James Lane, του Γιώργη Νουκάκη, καθώς και ακτιβιστών, ερευνητών, επαγγελματιών και κατοίκων της περιοχής, με στόχο την ενδυνάμωση της εμπειρίας συνύπαρξης και του μοιράσματος των υδάτινων ιστοριών μας. Οι Μικρογεωγραφίες επιμελούνται μια σειρά περιπάτων και συζητήσεων κατά τη διάρκεια του προγράμματος.

EVENTS

In an effort to investigate different aspects and politics of water, the *Office of Hydrocommons* invites artists, scientists, athletes, and activists to co-develop a weekly program of public events – including performances, screenings, discussions, walks, and workshops. The events' schedule will be announced on a monthly basis.

RESEARCH OFFICE

The Research Office is both a fluid model of curatorial research, production and presentation of interdisciplinary and interdisciplinary projects, and a physical office, a flexible space from which all “hydroresearchers” can work, consult books and audio-visual resources, and discuss with other researchers.

It also includes a specially designed space for the *#unmapping* project; a process of “unmapping” the water element of the wider area of Metaxourgeio in Athens, with the cooperation of the local community. Curated by Hariklia Hari (Microgeographies), it is a work of participative territorial narrative with the participation of George Alexopoulos, Rika Krithara, James Lane, Giorgis Noukakis, as well as activists, researchers, professionals, and local residents, with the aim of strengthening the experience of co-existence and the sharing of our water stories. Microgeographies curate a series of walks and conversations throughout the program.

Πάνω από όλα, όμως, το Γραφείο Έρευνας είναι ένας ζωντανός χώρος, ο οποίος προσφέρεται για συναντήσεις εργασίας που μπορεί πιθανά να οδηγήσουν σε μια αυθόρμητη περφόρμανς, μια προβολή, μια γενική συνέλευση ή μια γιορτή όλων των σωματών νερού!

First and foremost, the Research Office is a vivid space where work meetings could lead to a spontaneous performance, a screening, a general assembly, or a celebration of all bodies of water!

#OCCUPYATOPOS

Το #OccupyAtopos είναι το πρόγραμμα φιλοξενίας του ΑΤΟΠΟΣ cvc. Επικεντρώνεται στη διεπιστημονική και διακαλλιτεχνική έρευνα και μελέτη της σύγχρονης οπτικής κουλτούρας του ανθρώπινου σώματος. Δίνει έμφαση στον βιωματικό και αφηγηματικό χαρακτήρα του φυλετικού και έμφυλου σώματος, στο προσωπικό και συλλογικό τραύμα, στη μνήμη, στα συστήματα σωματοποιημένης γνώσης. Εστιάζει επίσης στη σχέση του σώματος με την κοινωνική δικαιοσύνη και την οικολογία. Αποστολή του #OccupyAtopos είναι να παρακολουθεί και να υποστηρίζει τη δημιουργική διαδικασία των αναδυόμενων καλλιτεχνών, σχεδιαστών, επιμελητών και στοχαστών.

#OCCUPYATOPOS

#OccupyAtopos is the residency program of ΑΤΟΠΟΣ cvc. Its main focus is the interartistic and interdisciplinary research, and the study of contemporary visual culture of the human body. The program emphasizes the embodied experience and the narrated character of the gendered and racialized body, personal and collective trauma, memory, systems of embodied cognition, as well as the relationship between the body, social justice, and ecology. Its mission is to observe and support the creative process of emerging artists, designers, curators, and thinkers.

#OCCUPYATOPOS #ELENIRIGA

Το Γραφείο των Υδάτινων Κοινών σε όλες του τις μορφές είναι προϊόν της συνεχούς έρευνας της προσκεκλημένης επιμελήτριας Ελένης Ρήγα πάνω στον «οικοφεμινισμό» – ένα θεωρητικό και πολιτικό κίνημα, αμάλγαμα φεμινισμού και οικολογίας. Ο οικοφεμινισμός εισάγεται με το βιβλίο *Φεμινισμός ή Θάνατος* της Γαλλίδας φεμινίστριας συγγραφέως Françoise d'Eaubonne, το οποίο κυκλοφόρησε το 1974. Η d'Eaubonne υποστήριξε ότι η βία ενάντια στη φύση και στις γυναίκες έχει την ίδια ρίζα, την πατριαρχία – ένα σύστημα ιδεών που εξηγεί και δικαιολογεί την κυριαρχία και συνήθως την αποδίδει σε εγγενείς φυσικές διαφορές ανάμεσα στους άντρες και στις γυναίκες. Αν και η θεωρία της d'Eaubonne αγνοήθηκε στη Γαλλία του δεύτερου φεμινιστικού κύματος, έγινε πράξη μέσα από τα ακτιβιστικά κινήματα στην Αγγλία, στην Αμερική, στην Ινδία και αλλού. Η ανθεκτικότητα και η ρευστότητα των φεμινιστικών πρακτικών οδήγησε σε πιο συμπεριληπτικές μορφές συνύπαρξης, παρέχοντας ένα ασφαλές λιμάνι στα κουήρ, τρανς, αυτόχθονα άτομα που επιβαρύνονται άμεσα από τις συνέπειες της κλιματικής αλλαγής.

Η Ελένη Ρήγα ενδιαφέρεται για την κληρονομιά του οικοφεμινισμού στον Μεσογειακό και Παγκόσμιο Νότο. Η επιμελήτρια αφενός αναρωτιέται πώς αυτή μπορεί να μας βοηθήσει να ανταπεξέλθουμε στις αυξανόμενες περιβαλλοντικές και κοινωνικές προκλήσεις που αντιμετωπίζουμε σήμερα· αφετέρου την απασχολεί πώς αυτή η κληρονομιά (συν)διαμορφώνει τις σύγχρονες καλλιτεχνικές πρακτικές.

#OCCUPYATOPOS #ELENIRIGA

The *Office of Hydrocommons* in all its forms is a product of the guest curator Eleni Riga's ongoing research into ecofeminism: a theoretical and political movement, an amalgam of feminism and ecology. Ecofeminism is introduced in the book *Feminism or Death* by French feminist writer Françoise d'Eaubonne, which was first published in 1974. D'Eaubonne argued that violence against nature and women has the same root: patriarchy – a system of ideas that explains and justifies dominance, and usually attributes it to inherent natural differences between men and women. Even though her theory was ignored by second-wave French feminism, it was put into action through activist movements in England, America, India, and elsewhere. The resilience and fluidity of feminist practices led to more inclusive forms, providing a safe harbor for queer, trans, and indigenous people disproportionately burdened by the consequences of climate change.

Eleni Riga is interested in the legacy of ecofeminism in the Mediterranean and Global South, wondering how it can help us cope with the growing environmental and social challenges we face today, and how it (co-)shapes artistic practices.

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΣΕΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΔΕΣ
ΣΤΗΝ ΕΚΘΕΣΗ
ΙΔΕΑΝ ΑΡΝΑΟΥΤΟΥ & ΙΣΜΗΝΗ ΚΙΝΙΚ
ΕΛΕΝΗ ΜΥΛΩΝΑ
ΜΑΡΙΑ ΝΙΚΗΦΟΡΑΚΗ
ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΧΑΡΙΤΩΝΙΔΗ

ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΣΕΣ ΣΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΔΩΝ
MÄELLE GROSS
LILY CONSUELO SAPORTA TAGIURI
KASIA WOJCIK

ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΕΣ/ΟΥΣΕΣ
ΣΤΙΣ ΔΡΑΣΕΙΣ
ΓΙΟΡΓΟΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ
ΟΛΓΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΟΥ
ΡΙΚΑ ΚΡΙΘΑΡΑ
ΜΑΝΟΣ ΜΠΑΖΑΝΗΣ
ΓΙΟΡΓΗΣ ΝΟΥΚΑΚΗΣ
ΝΕΦΕΛΗ ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ
ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΤΣΙΜΟΥ
ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ ΧΑΡΗ
CATRIONA GALLAGHER
MÄELLE GROSS
JAMES LANE
ΝΑΙΑΔΟΣ
IRENE RAGUSINI
LILY CONSUELO SAPORTA TAGIURI
JULIA STRAUSS
KASIA WOJCIK

ΣΥΛΛΗΨΗ ΙΔΕΑΣ, ΕΡΕΥΝΑ,
ΟΡΓΑΝΩΣΗ, ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
ΕΛΕΝΗ ΡΗΓΑ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΤΟΡΟΣ CVC
ΒΑΣΙΛΗΣ ΖΗΤΑΝΑΚΗΣ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΩΤΣΗΣ
ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΣΑΡΡΗ

ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΔΡΑΣΕΩΝ,
ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΗ ΚΟΙΝΟΥ
ΣΤΕΦΘ ΣΤΟΥΡΗ

ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ
ΙΩΑΝΝΑ ΝΤΑΛΗ
ΟΠΤΙΚΗ ΙΔΥΤΟΤΗΤΑ,
ΓΡΑΦΙΣΤΙΚΟΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ
ΣΤΑΘΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΠΙΠΛΩΝ
JOSE BALLERZOSA
ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ
ART POWER

ΕΚΤΥΠΩΣΕΙΣ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ ΠΛΕΤΣΑΣ | ΚΑΡΑΑΡΗ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΤΕΚΝΗΡΙΩΣΗ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΜΑΪΜΑΝΙΔΗ
JOSE BALLERZOSA

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ-ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΩΝ
ΕΓ (ΕΛΕΑΝΝΑ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ,
ΓΚΕΛΥ ΜΑΔΕΜΛΗ)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

ΧΟΡΟΣ
ΑΤΟΡΟΣ CVC
ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ 72, ΜΕΤΑΞΟΥΡΓΕΙΟ
164 35 ΑΘΗΝΑ
+30 210 883 8151
INFO@ΑΤΟΡΟΣ.GR

ΔΙΑΡΚΕΙΑ
22 ΜΑΡΤΙΟΥ - 1 ΙΟΥΛΙΟΥ 2023

ΕΓΚΑΙΝΙΑ
22 ΜΑΡΤΙΟΥ 2023, 18:00

ΟΡΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΕΚΘΕΣΗΣ
ΚΑΙ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΕΡΕΥΝΑΣ
ΠΕΜΠΤΗ-ΣΑΒΒΑΤΟ
17:00-21:00

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΕΣ ΚΑΙ ΟΡΕΣ ΔΡΑΣΕΩΝ
ΟΙ ΔΡΑΣΕΙΣ ΘΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΝΤΑΙ
ΣΕ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΒΑΣΗ. ΟΙ
ΗΜΕΡΕΣ ΚΑΙ ΟΡΕΣ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗΣ
ΤΟΥΣ ΘΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΝΟΝΤΑΙ ΣΕ
ΜΗΝΙΑΙΑ ΒΑΣΗ.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΑΣ ΣΤΗΝ
ΕΚΘΕΣΗ ΚΑΙ ΣΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ
ΕΡΕΥΝΑΣ, ΟΠΟΣ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΗ
ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΑΣ ΣΤΙΣ ΔΡΑΣΕΙΣ,
ΕΙΝΑΙ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΗ Η ΠΡΟΚΡΑΤΗΣΗ
ΘΕΣΗΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΣΤΟΤΟΠΟ
ΤΟΥ ΑΤΟΡΟΣ CVC.

ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗ

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ
ΓΙΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ
ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΗΣΤΕ
ΜΕ ΤΟΝ ΑΤΟΡΟΣ CVC ΣΤΟ
INFO@ΑΤΟΡΟΣ.GR
Ή ΕΠΙΣΚΕΦΘΕΙΤΕ ΤΙΣ
ΣΤΟΣΕΛΙΔΕΣ:
ΑΤΟΡΟΣ.GR
FACEBOOK.COM/ΑΤΟΡΟΣCVC
INSTAGRAM.COM/ΑΤΟΡΟΣCVC

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ
ΘΑ ΘΕΛΑΜΕ ΝΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΟΥΜΕ
ΘΕΡΜΑ ΤΟΝ ΠΑΝΟ ΓΙΑΝΝΙΚΟΠΟΥΛΟ,
ΤΗ ΓΙΩΤΑ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΤΗ ΡΕΒΕΚΚΑ
ΚΑΜΧΗ, ΤΟΝ ΣΩΤΗΡΙΟ ΜΙΑΧΤΣΕΤΖΗ,
ΤΟΝ ΣΤΑΜΟ ΦΑΦΑΙΟ ΚΑΙ ΤΟ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΟΚΕΑΝΟΓΡΑΦΙΑΣ
(ΕΛ.ΚΕ.Θ.Ε.) - ΚΑΙ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ
ΤΗ ΣΟΥΛΤΑΝΑ ΖΕΡΒΟΥΔΑΚΗ,
ΤΟΝ ΓΙΑΝΝΗ ΞΙΣΑΡΗ, ΤΗΝ
ΕΛΕΝΗ ΚΥΤΙΝΟΥ, ΤΗΝ ΠΟΛΥΤΙΜΗ
ΛΑΡΔΗ, ΤΟΝ ΜΑΝΩΛΗ ΜΑΝΟΥΣΑΚΗ,
ΤΗ ΧΡΗΣΤΙΝΑ ΠΑΠΑΔΑΚΗ, ΤΗ
ΝΙΚΗ ΠΑΡΑΛΛΟΥ, ΤΟΝ ΑΡΗ
ΠΡΟΣΠΑΘΟΥΛΟ ΚΑΙ
ΤΗ ΜΑΡΙΑ ΣΑΛΩΜΙΔΗ.

CREDITS

EXHIBITION PARTICIPANTS

ILEANA ARNAOUTOU & ISMENE KING
DESPINA CHARITTONIDI
ELENI MYLONAS
MARIA NIKIFORAKI

ARTISTS-IN-RESIDENCE

MAËLLE GROSS
LILY CONSUELO SAPORTA TAGIURI
KASIA WOJCIK

EVENT PARTICIPANTS

GEORGE ALEXOPOULOS
MANOS BAZANIS
OLGA EVANGELIDOU
CATRIONA GALLAGHER
MAËLLE GROSS
HARIKLIA HARI
RIKA KRITHARA
JAMES LANE
NAIADS

GEORGIS NOUKAKIS
NEFELI PAPATOANNOU
IRENE RAGUSINI
LILY CONSUELO SAPORTA TAGIURI
JOULIA STRAUSS
MARGARITA TSOUMOU
KASIA WOJCIK

CONCEPT_RESEARCH_
ORGANIZATION_CURATION
ELENI RIGA

ARTISTIC DIRECTION ATOPOS CVC

VASSILIS ZIDIANAKIS

PRODUCTION COORDINATION

KONSTANTINOS KOTSIS
KATERINA SARRI

RESEARCH OFFICE

AND EVENTS ASSISTANCE_
FACILITATION
STEFFIE STOURI

COMMUNICATION STRATEGY

IOANNA NTALI

VISUAL IDENTITY_

GRAPHIC DESIGN
STATHIS MITROPOULOS

FURNITURE DESIGN

JOSE BALLERZOSA

AUDIOVISUAL EQUIPMENT

ART POWER

PRINTING

PLETSAS | KARDARI
PRINTING HOUSE

PHOTO DOCUMENTATION

JOSE BALLERZOSA
ALEXANDRA WAMMANIDI

COPY EDITING_ PROOFREADING

EG (ELEANNA PAPATHANASIADI,
GELI MADEMLI)

INFORMATION

VENUE

ATOPOS CVC
72 SALAMINOS, METAXOURGEIO
104 35, ATHENS
+30 210 883 8151
INFO@ATOPOS.GR

DURATION

MARCH 22 - JULY 1, 2023

OPENING

MARCH 22, 2023, 18:00

VISITING HOURS OF THE

EXHIBITION AND THE RESEARCH
OFFICE

THURSDAY-SATURDAY
17:00-21:00

DATES AND TIMES OF EVENTS

EVENTS WILL BE HELD ON A
WEEKLY BASIS. THEIR EXACT
SCHEDULING WILL BE ANNOUNCED
EVERY MONTH.

RESERVATION IS REQUIRED FOR

ALL VISITORS OF THE EXHIBITION
AND THE RESEARCH OFFICE, AS
WELL AS FOR THE PARTICIPATION
TO THE EVENTS. KINDLY BOOK
YOUR SPOT FOLLOWING THE
GUIDELINES AVAILABLE ON THE
ATOPOS CVC WEBSITE.

FREE ADMISSION

CONTACT

FOR MORE INFORMATION, PLEASE
CONTACT ATOPOS CVC AT
INFO@ATOPOS.GR
OR VISIT THE WEBSITES:
ATOPOS.GR
FACEBOOK.COM/ATOPOSCVC
INSTAGRAM.COM/ATOPOSCVC

ACKNOWLEDGEMENTS

WE WISH TO THANK SOTIRIOS
BAHTSETZIS, REBECCA CAMHI,
YOTA DIMITRIOU, STAMOS
FAFALIOS, PANOS GIANNIKOPOULOS
AND THE HELLENIC CENTRE FOR
MARINE RESEARCH (H.C.M.R.) -
AND ESPECIALLY YIANNIS
ISSARIS, ELENI KYTINOU,
POLYTIMI LARDI, MANOLIS
MANOUSAKIS, CHRISTINA
PAPADAKI, NIKI PARDALOU,
ARIS PROSPATHOPOULOS, MARIA
SALOMIDI, AND SOULTANA
ZERVOUDAKI.

ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΕΣ

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΩΝ ΥΔΑΤΙΝΩΝ ΚΟΙΝΩΝ ΥΛΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ #OCCUPYATOPOS ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ Γ. & Α. ΜΑΜΙΔΑΚΗ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΟΥ RESEARCH RESIDENCY PROGRAM 2022, ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΚΡΗΤΗΣ, ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΧΑΝΙΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΦΕΛΟΥΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΔΗΜΟΥ ΧΑΝΙΩΝ – ΚΕΝΤΡΟΥ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ ΤΗΣ ΜΕΣΟΓΕΙΟΥ (Κ.Ε.Π.ΠΕ.ΔΗ.Χ.-Κ.Α.Μ.), ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΑΠΟΚΟΡΩΝΟΥ, ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ FONDS DARSTELLENDEN KUNSTE ΚΑΙ PRO HELVETIA, ΚΑΙ ΤΟΥ GOETHE-INSTITUT.

SUPPORTERS

THE OFFICE OF HYDROCOMMONS TAKES PLACE IN THE FRAMEWORK OF THE PROGRAM #OCCUPYATOPOS, AND IS REALIZED WITH THE FINANCIAL SUPPORT OF THE G. & A. MAMIDAKIS FOUNDATION AS PART OF THE RESEARCH RESIDENCY PROGRAM 2022, THE REGION OF CRETE, THE MUNICIPALITY OF CHANIA AND THE PUBLIC BENEFICIARY ENTERPRISE OF CULTURE AND ENVIRONMENT OF THE MUNICIPALITY OF CHANIA – MEDITERRANEAN ARCHITECTURE CENTER, THE MUNICIPALITY OF APOKORONAS, FONDS DARSTELLENDEN KUNSTE, PRO HELVETIA, AND GOETHE-INSTITUT.

ΔΙΟΡΓΑΝΩΤΗΣ / ORGANIZER

V T O P O S
CONTEMPORARY
VISUAL CULTURE

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ / WITH THE SUPPORT OF

G & A
MAMIDAKIS
FOUNDATION

swiss arts council
prohelvetia

ΧΟΡΗΓΟΣ ΕΓΚΑΙΝΙΩΝ / OPENING SPONSOR

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ / MEDIA SPONSORS

